

V. évfolyam. 1. szám ♦ 2025. június

HOKOSZ

Krónika

Honvédségi Nyugdíjas Klubok Országos Szövetsége

TARTALOM

HOKOSZ Krónika
V. évfolyam 1. szám, 2025/1

Hírek

Évértékelő	3
Disznótoros	3
Baráti találkozó	3
Bélyegkiállítás	3
Elismerések	3

Beszámoló

A HOKOSZ létrejöttének 25. évfordulóját ünnepeltük	4
45. évforduló Tápiószecsen	7
Katonai ékszerdoboz a Mészeg-hegyen	8

Kultúra

Dalolva szép az élet!	10
-----------------------	----

Beszámoló

Kadétok a szélcsatornában	12
---------------------------	----

Ajánló

45 éves a magyar úrprogram	14
----------------------------	----

Kultúra

Bélyeggel festeni? – Lehetséges!	16
Az egri Kékibolya Honvéd Népdalkör	18

In memoriam

In memoriam Domine János nyugállományú dandártábornok 1944. november 30. – 2025. január 28.	19
--	----

Utazás

Veszélyek és védekezés nyaralás idején	20
--	----

Közérdekű

Együttműködési megállapodás	23
-----------------------------	----

Budapesten emlékeztünk a Honvédségi Nyugdíjas Klubok Országos Szövetsége megalakulásának negyed évszázados jubileumára.

Az MH BPNYKLUB Ejtőernyős Tagozata, illetve másik nevén a Magyar Ejtőernyősök Bajtársi Szövetsége (MEBSZ) Budapesti Tagszervezetének beszámolója

Több fordulóban keresték a Balogh Márton katonadal verseny győzteseit szerte az országban.

Érdeemes óvatosnak lennünk a jól megérdemelt nyári pihenés idején is, hogy a nyaralás ne váljon rémálommá.

Évértékelő

A Galgamenti Nyugállományú Honvédok Egyesülete 2025. január 30-án tartotta éves beszámoló közgyűlését. Az előző évben elhunyt tagtársakról való megemlékezés után a közgyűlés elfogadta a napirendi pontokat. Az elnökség beszámolt a 2024. évben végzett munkáról. Az egyesület részt vett a városban szervezett megemlékezéseken, valamint egyéb kulturális rendezvényeken. A tavalyi programterv alapján hajtotta végre feladatát, szervezte az egyesület kulturális és szabadidős tevékenységét. A két kiemelt rendezvény, a márciusi tavaszköszöntő bál, és a karácsonyi évváró és a kerek évfordulósok köszöntése, immár hagyomány az egyesület életében. Az elnöki beszámoló kitért az I. számú toborzóiroda, a HOKOSZ, valamint a várossal és a városi nyugdíjasklubbal való jó együttműködésre. Az elnökségi beszámoló után a felügyelő bizottság beszámolt az egyesület gazdasági helyzetéről. A közgyűlés mindkét beszámolót elfogadta. Ezt követően a 2025. év terveit ismertette az elnökség, melyet a tagság egyhangú döntéssel elfogadott. Mivel az egyesület tisztségviselői mandátuma 2026-ban lejár, jelölőbizottság megválasztására is sor került

Gál Gyula ny. alezredes, elnök

Disznótoros

A Rákóczi Tagozat szervezésében ez évben is megrendeztük nyitott programként február 7-8-9-én a Nógrád Megyei Béren az Andezit Hotelban „Vidám téli hétvégénket” disznóvágással. Összesen 30 fő vett részt különböző tagozatoktól az összvélemény alapján baráti-vált találkozón. Hozzájárult ehhez a csodálatos környéken fekvő birtok hangulata, a sokoldalú, finom disznótoros ételek és nem utolsósorban a szombat esti, mulató és klasszikus tánczenével kísért, rendkívül hangulatos táncot.

Hárai Tibor

a Rákóczi Tagozat elnöke

Baráti találkozó

2024. október 15.-én a békéscsabai Fegyveres Erők és Testületek Nyugállományúak Klubja volt a házigazdája annak a baráti találkozásnak, melyet először közel 10 éve szervezett meg a „Ziridava” tartalékos és nyugállományú katonák nemzeti szövetségének aradi szervezete, a Szegedi Bajtársi Klub szervezete és a békéscsabai Klub. A találkozón tiszteletét tette a „Ziridava” klub egykori vezetője, Herede tábornok úr, valamint Györök település polgármestere, Corneliu Popi-Morodan úr. Békéscsabán az I. világháborús hő-

sök temetőjénél csatlakozott a csoporthoz a gyulai román főkonzulátus vezetője, Daniel Banú főkonzul úr. A temetőkerben Csuvárszki János, a FEK-klub elnöke beszélt a vendégeknek az emlékhely történetéről, ahol hat nemzet hő katonái nyugszanak 728 sírban. Ezt követte a koszorúzás.

Csuvárszki János klubelnök

Bélyegkiállítás

Több évtizedes hagyomány a Magyar Honvédség Budapesti Nyugállományúak Klubja Gábor Áron bélyeggyűjtő tagozatának kiállítása. Rendezvényünk fővédnöke Polgár László, a Magyar Bélyeggyűjtők Országos Szövetségének elnöke, védnöke dr. Keszthelyi Gyula dandártábornok, az MH Budapesti Nyugállományúak Klubja elnöke és Lazarovics Olga, a Philatelia Hungarica Kft. ügyvezető igazgatója volt. Kiállításunkon tíz gyűjtő mutatta be tizenkét gyűjteményét, amelyek közül hat teljesen új, csak erre a bemutatóra készült. A tagozat a kiállítás témájával összefüggő emlékiwet, és személyes bélyegeket adott ki.

Mándi Tibor tagozatelnök

Elismerések

A március 15-e alkalmából szervezett ünnepségen Radványi Imréné a Honvédelemért Kitüntetett Cím I. fokozatát, Pallós Attila ny. ezredes Aranykor Kitüntetett Cím arany fokozatát kapta.

Május 19-én a társadalmi szervezetek részére a honvédelem napja alkalmából szervezett központi ünnepségen Hajdú Gábor ny. ezredes HVKF-emléktárgy elismerést, Szekuláné Szabó Csilla és Károly László ny. alezredes az Aranykor Kitüntetett Cím bronz fokozatát vehették át.

A HOKOSZ létrejöttének 25. évfordulóját ünnepeltük

Budapesten, a Stefánia Palotában rendezett ünnepségen emlékeztünk február 20-án a Honvédségi Nyugdíjas Klubok Országos Szövetsége megalakulásának negyed évszázados jubileumára.

A jelenlevőket Dudar András ny. ezredes köszöntötte. A vendégek között volt dr. Czermann János, a HM humán erőforrásért felelős helyettes államtitkára, az MH vezérkari főnökét képviselő dr. Drót László dandártábornok, az MH Területvédelmi és Hadkiegészítő Parancsnokság parancsnoka, Szíjártó Richárd ezredes, az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár Protokoll és Kulturális Igazgatóság igazgatója, Kulcsár Gábor, a HM Zrínyi Geoinformációs és Toborzástámogató Nonprofit Kft. ügyvezetője, dr. Wappler Ádám, a Gondosóra-program felügyeletéért és megvalósításáért felelős kommunikációs vezetőhelyettes, Esküdt

Lajos ny. ezredes, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének elnöke, Sörös István ny. ezredes, a Honvéd Érdekképviselői Szervezet Nyugdíjas Tagozatának elnöke, Galló István ny. ezredes, a Balassi Bálint Bajtársi Egyesület elnöke és Péter László ny. ezredes, a HOKOSZ 2005–2020 közötti elnöke.

A vidám légkört sajnos beárnyékolta, hogy január 28-án elhunyt Domine János ny. dandártábornok, aki 2020-tól látta el a HOKOSZ elnöki tisztségét. Fekker Lajos ny. ezredes, a Honvédségi Nyugdíjas Klubok Országos Szövetsége elnökségi tagja, a Puskás Tivadar Bajtársi Egyesület ügyvezető elnöke megnyitóbeszédében nagy elismeréssel idézte fel Domine János ny. dandártábornok életútját. Kiemelten méltatta az Ercsi Nyugállományúak Klubja elnökeként 2000-től, és a HOKOSZ élén közel két cikluson át végzett munkáját, s

hogy mindkét szervezet lelkes vezetője, motorja volt, tevékenységével a városban és a környék településein lakóknak a megbecsülését is kivívta.

– A huszonöt év egy ember életében is jelentős időszak – kezdte az elmúlt két és fél évtized jelentősebb történéseinek felidézését. – De mást jelent egy ereje teljében lévő, pályája elején járó suhancnak, és mást jelent nekünk, akik évtizedekig tettük a dolgunkat.

Az elkötelezett szolgálat után is igényeltük a bajtársi közösséget ezért sorra alakultak a klubok és egyesületek. Ezek igyekeztek összefogni bajtársainkat, akikben a múlt idő ellenére még a haza iránti szeretet lángja lobog és a tenni akarás tüze ég.

Amikor a 2000. április 17-i ülést követően június 19-én tartott megismételt alakuló ülésen létrejött a HOKOSZ, az alapítók azt a célt tűzték a szervezet elé, hogy közcélú feladatokat felvállalva képviselje a Magyar Honvédséget a civil szférában, segítse a nyugállományba vonultakat és hatékonyan támogassa a honvédelem ügyét, amely mára az egész közösség számára fontos misszióvá vált. Az elmúlt években a BEOSZ vezetésével is kiegyensúlyozott kapcsolatot alakítottak ki. Kezdetben sokszor még bizonytalan volt a közösség válasza, de a célok tisztasága és az elkötelezett munka eredményeként mára tagszervezeteik meghatározó elemivé váltak a helyi közösségeknek, tevékenységükkel általános elismerést szereztek.

Szövetségük mindig fontos feladatának tekintette, hogy képviselje a nyugállományúak érdekeit a honvédelmi tárca aktuális vezetésével karöltve, amit az eltelt negyedszázad alatt változó eredményességgel sikerült is megoldani.

A 25 év során a szervezet számos olyan projektet valósított meg, amelyek nemcsak az adott problémák kezelését szolgálták, hanem pozitív irányba formálták a közösség egészét. A szociális segélyprogramok, oktatási projektek vagy jogvédelmi munka terén a szervezet mindig ott volt, hogy segítsen, informáljon, támogasson és mobilizálja az érintetteket. Ösztönözte a tagszervezeteiket, hogy kutassák fel a nehéz szociális helyzetben lévő bajtársaikat és segítsék őket abban, hogy támogatást kapjanak a Magyar Honvédség Szociálpolitikai Alapítványától. Ám ezen a területen a gazdasági hely-

zet romlása miatt azért még sok teendő van.

Az elmúlt öt év egyik legnagyobb kihívását a Covid-járvány kezelése jelentette. Az oltások megkezdése után az egészségügyi környezet lassan-lassan konszolidálódott, és az élet visszatért a korábbi kerékvágásba, folytatódtak a korábban megszokott programok, kiállítások, kirándulások.

Az elmúlt 25 év eredményei példaértékűek. Sajnos az utóbbi évtizedekben olyan negatív folyamatok indultak el, amelyek kezelésére nem igazán találták meg a legjobb módszert. A tagszervezetek alapításkori száma nem változott – bár történtek kilépések, de csatlakozások is.

Az alapításkor több mint 6000 fős létszám azonban időközben 3300 főre fogyatkozott, miközben a tagság átlagéletkora folyamatosan emelkedett. A tagok egészségi állapota sem javult, így sokan távoztak az égi mezőkre. Szintén komoly gondot jelent, hogy napjainkban a kis létszámú hadseregéből egyre kevesebben vonulnak nyugállományba, ami már önmagában is csökkenti azt

a célcsoportot, ahonnan utánpótlásra lehetne számítani. Emellett több alkalommal, átszervezésre vagy fiatalításra hivatkozva, a katonai pályát élethivatásuknak választottak százait távolítottak el váratlanul, a nyugdíjkorhatár előtt.

Ezeknek az embereknek a lelkében nagyon mély seb keletkezett. Vannak, akik szakmai felkészültségüket felhasználva a polgári életben helyezkedtek el. Egy részük tartalékosként, más beosztásban tovább szolgál valamelyik katonai szervezetnél. Sokan sértődöttek, és nem kívánnak csatlakozni semmilyen honvédséghez kötődő szervezethez. Az ő bevonásukhoz idő kell. A sebnek be kell hegednie, ha ez egyáltalán lehetséges. Ennek ellenére a HOKOSZ nem feledkezik meg róluk, igyekszik bevonni őket az egyesületei tevékenységébe, mivel csak így tudja elérni az előregedő tagság fiatalítását.

– A huszonötödik évforduló nemcsak a múltat, hanem a jövőt is ünnepli – mondta beszéde végén Felker ny. ezredes. A HOKOSZ példája megmutatja, hogyan lehet elkötelezettséggel, kitartással és pozitív közösségi szellemmel hozzájárulni a kitűzött célok eléréséhez. Az elért eredmények és a megvalósított projektek nemcsak büszkeséget, hanem további ösztönzést is adnak a jövő kihívásainak megfelelő kezelésére.

Eredményeink alapján elmondható, hogy a HOKOSZ sikeresen teljesítette az alapításkor meghatározott céljait, és minden szükséges előfeltétellel rendelkezik ahhoz, hogy az elkövetkező negyedszázadot is sikeresen teljesítse.

A HOKOSZ ügyvezető elnöke, dr. Keszthelyi Gyula ny. dan-

dártábornok ünnepi beszédének elején megemlékezett a jubiláló szervezet létrejöttét 80 évvel megelőző Nyugállományú Katonatisztek és Katonai Tisztviselők, Katonatiszti és Katonatisztviselői Özvegyek és Árvák Országos Szövetségének (NYUKOSZ) megalakulásáról, célkitűzéseiről és tevékenységéről, ami lényegében útmutatást jelentett a HOKOSZ létrehozását kezdeményező MH Budapesti Nyugállományúak Klubja közgyűlése számára. Igaz, az egykori NYUKOSZ csak látszólag volt civil szervezet, mert a HM vezetése alatt működött és a HM-en kívül, a nyugállományú bajtársak aktív támogatására épült. Az új szervezet létrehozásához viszont rengeteg hasznosítható ötletet és jó kiindulópontot jelentett. A HOKOSZ ügyvezető elnökének számos új információt tartalmazó beszédéből az Obsitos újságban lehet bővebben olvasni, ezért itt nem ismételjük meg.

Az ünnepi alkalomból elsőként dr. Czermann János, a Honvédelmi Minisztérium humán erőforrásért felelős helyettes államtitkára köszöntötte a Honvédségi Nyugdíjas Klubok Országos Szövetségének tagságát, és méltatta a szervezet két és fél évtizedes eredményes tevékenységét.

Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszter és dr. Böröndi Gábor vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnökének elismerő okleveleit dr. Czermann János helyettes államtitkár és dr. Drót László dandártábornok, az MH Területvédelmi és Hadkiegészítő Parancsnokság parancsnoka adták át a HOKOSZ ügyvezető elnökének.

Dr. Böröndi Gábor vezérezredes az évforduló alkalmából írt levelében kiemelte, hogy a HOKOSZ az utóbbi évtizedek rohamos változásai alatt mindvégig hű maradt értékeihez. Szerinte is létfontosságú, hogy a nyugállományú bajtársak aktív tagjai maradjanak a társadalomnak és azoknak a helyi közösségeknek, amelyekben évtizedekig szolgáltak katonaként.

A jubileumi ünnepség keretében több mint száz aktivista HOKOSZ-emlékérmét, tárgyjutalmat vehetett át. A honvédelmi miniszter Papp János ny. ezredesnek az Aranykor Kitüntető Cím ezüst fokozatát, Kaszásné Bokor Gabriella asszonynak emléktárgyat adományozott.

Az ünnepi program emelkedett hangulatának emeléséhez hozzájárult az Egri Kékibolya Népdalkör és az Ökrös Zenekar színvonalas műsora.

Büki Péter ny. alezredes

45. évforduló Tápiószecsőn

Ünnepi megemlékezést tartott a tápiószecsői Fegyveres Erők és Testületek Helyőrségi Nyugdíjas Klubja 2025. február 17-én, megalakulásának 45. évfordulóján.

A Kós Károly Művelődési Központ és Könyvtár felújítása miatt (ahol a nyugdíjasklub működik) az ünnepséget a laktanya tiszti étkezdéjében tartották meg. Ez külön öröm volt a tagság és a meghívott vendégek számára, hiszen aktív életükben ebben a laktanyában szolgáltak, dolgoztak.

Az ünnepséget megtisztelte jelenlétével Kocsis Ákos ezredes, az MH ARB parancsnoka, Szaniszló Gábor őrnagy, helyőrségparancsnok, Szabó Tünde őrnagy az MH vitéz Reviczky László 1. Területvédelmi Ezred 1. Hadkiegészítő és Toborzó Központ (Budapest) érdekvédelmi részlegének részlegvezetője, Gál Gyula ny. alezredes, a HOKOSZ elnökségi tagja, az aszódi Galgamenti Nyugállományú Honvédők Egyesületének elnöke, Bata József polgármester, Sötét Jenő nyugállományú alezredes, az MH Budapesti Nyugállományúak Klubja Fegyverzeti Tagozatának elnöke, valamint Szőke Attila nyugállományú törzsszázlós, a Tápiómenti Tömegsport Alapítvány elnöke.

Ünnepségünkön néma felállással emlékeztünk meg Domine János ny. dandártábornokról, a HOKOSZ elhunyt elnökéről és elhunyt tagtársainkról.

Mi indokolta a klub létrejöttét?

Egy viszonylag zárt közösségből nyugdíjazás miatt kivált emberek igényeltek egy olyan helyet, ahol

összejöhetnek, megbeszélhetik problémáikat, azok megoldását, valamint a megnövekedett szabadidejüket hasznosan, további emlékek, élmények gyűjtésével tölthetik el.

1980. február 17-én a Társadalmi Klubkönyvtárban (a mai honvédségi óvoda) a helyőrségben élő nyugállományú tisztek, tiszthelyettesek és polgári alkalmazottak alakították meg a Nőgrádi Sándor Nyugdíjas Klubot 21 fővel, melynek nevét 1990-ben Fegyveres Erők és Testületek Helyőrségi Nyugdíjas Klubra változtatták.

Az eltelt évtizedek alatt a klub változó összetételű taglétszámmal, de változatlan aktivitással működött és működik.

Több más nyugdíjasklubbal is felvettük a kapcsolatot, többek között a gyöngyösi, a jászberényi, a ceglédi és a budapesti fegyverzeti szolgálattal és az aszódi nyugdíjas-egyesülettel. 2000-ben felvételt nyertünk a Honvédségi Nyugdíjas Klubok Országos Szövetségébe (HOKOSZ), amely segíti a klub munkáját. A HOKOSZ-on kívül fő támogatóink: Nagyközségi Önkormányzat, 1. sz. Katonai Igazgatási Központ, Helyőrségparancsnokság.

Fontos a szociális, kegyeleti és üdültetési feladatok ellátása

Tagjaink közé szívesen fogadunk a civil lakosságból jelentkezőket is, akik elfogadják az alapszabályban rögzített feltételeket. Rendszeres résztvevői vagyunk a nagyközségi rendezvényeknek,

nemzeti ünnepeinken a helyőrség-parancsnoksággal közösen az elnök és a titkár egyenruhában vesz részt a koszorúzáson. Az elmúlt 45 évben szoros kapcsolatot alakítottunk ki a Nagyközségi Önkormányzattal, így amikor a Helyőrségi Klubot megkapta a Nagyközségi Önkormányzat, a térítésmentesen biztosított helyiséget a nyugdíjasklub heti foglalkozásainak.

Többször szerveztünk többnapos kirándulásokat, melyek úti céljai a honvédségi üdülők voltak. A csoportos üdüléseken kívül a klub vezetése – a titkár által – az egyéni üdültetésekhez is segítséget nyújt. Minden év októberében tájékoztatjuk nemcsak a klubtagokat, hanem a gondoskodási körbe tartozó honvédségi nyugdíjasokat is a következő évi üdültetési turnusokról, begyűjtjük és az illetékes szervhez eljuttatjuk az adatlapokat.

Több tagunk aktív segítője a Tápiómenti Tömegsport Alapítvány rendezvényeinek. Az Életet az Éveknek szövetség által szervezett sportnapokon (Szolnok, Budapest) is képviseltük a klubot.

A kegyeleti segítségnyújtást a tagságon kívül kiterjesztettük a gondoskodási körbe tartozó honvédségi nyugdíjasokra is. Halottak napján a nagyközségi temetőben mécsesgyűjtással emlékezünk elhunyt tagtársainkra. Az illetékességi körünkbe tartozók szociális helyzetét figyelemmel kísérjük és szükség esetén jelezzük az illetékes szervek felé.

Dobos Imre
ny. alezredes, titkár (mb. elnök)

Katonai ékszerdoboz a Mészeg-hegyen

Pákozd jelentős történelmi múlttal rendelkező település. A régmúltban kereskedelmi és hadiút is vezetett erre, valamint 1593. november 3-án itt vívtak győztes csatát a magyar kereszties vitézek a törökök ellen. A település neve mégsem erről az eseményről, hanem az 1848/49-es szabadságharc egyik megnyert összecsapásáról vált ismertté. 1848. szeptember 29-én, a Móga János császári és királyi altábornagy által vezetett – ak-

koriban alakuló és formálódó – magyar honvédsereg képes volt legyőzni a Josip Jellasics horvát bán által irányított, császári zászló alatt harcoló és jelentős túlerőben lévő, ellenséges sereget.

Ez a győzelem annak az időszaknak vált egyik jelképévé, amelynek során nemzetünk önvédelmi szándéka és határozott ereje életre hívta az önálló magyar honvédséget.

E sorsfordító esemény helyszínén, hiteles módon alakították

ki a Katonai Emlékparkot, amely – hivatalos nevén immár Katonai Emlékpark Pákozd – Nemzeti Emlékhelyként – csodálatos földrajzi környezetben, magas színvonalon jeleníti meg a szabadságharc első csatáját, illetve az azóta eltelt több mint 175 esztendő hadtörténelmét, valamint annak kiemelkedő eseményeit.

A Katonai Emlékpark munkatársai – valamint a park létrehozásában és programjai szervezésében is meghatározó szerepet

vállaló Honvédség és Társadalom Baráti Kör székesfehérvári szervezete – jelentős tevékenységet végeznek a hadtörténelmi ismeretek gazdagítása, a honvédelmi eszme népszerűsítése, a fiatalok hadtörténelmi alapú hazafias nevelése, a katonai hagyományok ápolása és a katonakultúra népszerűsítése érdekében.

Az elmúlt másfél évtizedben a számos állandó és időszakos kiállítás, a megemlékezések és programok, az egyszeri kezdeményezések és rendezvénysorozatok, a gyermekfoglalkozások, családi napok, a hadtörténelmi hagyományőrző programok, valamint a művészeti műsorok mind-mind a társadalmilag fontos célt, a haza védelmének szükségességét és társadalmi elfogadását, széles kö-

rű támogatását szolgálták. Büszké vagyunk arra, hogy az elmúlt években több százezren jártak a Mészeg-hegy tetején kialakított emlékparkban. Ha a látogatók jelentős része befogadta a haza védelméhez kapcsolódó információkat, és átélte a hadtörténelmi események által megalapozott érzéseket, akkor egy fontos küldetés válik valóra.

Séta az emlékek között

Az emlékpark legmagasabb pontján egy kőből faragott obeliszk áll, amely hazánk legmagasabb, 1848-as vonatkozású emlékműve. Mellette Móga János altábornagy mellszobra található. A szépen kialakított és gondozott park két nagyobb kiállítási épületet ölel körbe. Az egyikben található a pákozdi-sukorói csata emlékmúzeuma, amelynek emeletén a sorkatonaság 136 éves történetét mutatjuk be. Itt fogadja a látogatókat a Múzeum kávézó, egy nagy üvegezett terasz – csodás kilátással a tóra –, valamint egy időszakos kiállításoknak helyet biztosító előadóterem is. A másik nagy épület a háromszintes látogatóközpont, ahol a magyar katonák (és polgári személyek) békefenntartó tevékenységét és annak tárgyi emlékeit mutatjuk be, illetve hamarosan megnyílik a napjaink katonai tevékenységét bemutató kiállítóter is.

Szabadtéri séta keretében az 1848/49-es események fájdalmas lezárásának gondolataival hajthatunk fejet a Mártírok emlékpontja mívesen faragott emlékoszlopainál, illetve Vilmos huszár szobránál emlékezhetünk a legmagyarabb fegyvernemre.

A mintegy másfél hektáros területen végigsétálhatunk a Margitvonal 154 méter hosszan feltárt és helyreállított szakaszán, bete-

kinthetünk egy első világháborús barakkba. A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége által állított kopjafák emlékeztetnek a katonagenerációk összefogására, míg a Tűzszerész-kert a napjainkban is veszélyt jelentő, a II. világháború óta földben rejtőzködő robbanószerkezetek jelképes memóriája. Az 1956-os emlékpont és a Magyar Békefenntartók Emlékműve is méltó helyszíne a megemlékezéseknek, de a séta arra is alkalmat ad, hogy a látogatók felidézzék saját katonaemlékeiket, meséljenek azokról családtagjaiknak, vagy éppen közösen emlékezzenek meg azokról korábbi katonatársaikkal, barátokkal.

Ha e rövid bemutatkozás nyomán olvasóink kedvet kaptak a látogatáshoz, következzen néhány információ! A park gépkocsival jól kitérő útvonalon könnyen megközelíthető az M7-es autópályáról, de a vállalkozóbb kedvűek a Gárdonyból induló átkelést is kipróbálhatják. Gárdonyból kishajó jár át Szűnyogszigetre, ahonnan egy kb. 1,2 km-es gyalogtúra után érkezünk meg a főbejáráshoz. A gyaloglás fáradságait kárpótolhatja az út melletti buja növényzet változatos színvilága és – ha megfordulunk – a Velencei-tó nádasokkal tűzdelt, csodálatos látványa.

A Katonai Emlékpark a katonákról szól. Rólunk is szól! Nekünk is szól! Várunk minden érdeklődőt!

További hasznos információk:
 <http://www.kempp.hu>

Oláh László ny. alezredes
 Kovács-Kiss Ágota Johanna
 öt. szds.
 a KEMPP munkatársai
 Törzsasztal Tagozat

Dalolva szép az élet!

Adal, a nótázás régóta a mindennapjaink része. A magyar ember mindig nótázik. Dalra fakad örömben, bánatában, ha szerencsés,

vagy épp szerencsétlenség éri, s csak úgy, a maga szórakoztatására is dúdolásba kezd. Ezekben az éneklésekben a baka és katonanóták, a népdalok és természetesen a bordalok viszik a prímet.

Ezen hagyományok felelevenítésének fontosságát ismerte fel a Magyar Huszár- és Katonai Hagományörző Szövetség és a Honvéd Együttes által létrehozott Vitézi Ének Alapítvány vezetése.

A nép- és katonadal hagyományainak jegyében Székely Tibor huszár hagyományörző ezredes – a szövetség elnöke – és Aranyos Károly ny. ezredes – aki huzamosabb ideig volt a Honvéd Együttes igazgatója – vezetése mellett megkezdődött egy katonadalverseny szervezése. A verseny névadójának a Honvéd Együttes fiatalon elhunyt, nemzetközileg is elismert szólistáját, Balogh Mártont választották. A kezdeményezéshez természetesen csatlakozott a névadó szülővárosa, Túrkeve Önkormányzata és a város Művelődési és Könyvtár Központja is. Mivel a főszervezők mindketten a Budapesti Nyugállományúak Klubja Törzsasztal Tagozatának tagjai is, a tagozat szintén csatlakozott a szervezéshez.

Balogh Mártont 1981-ben ismerte meg az ország, amikor megnyerte a televízióban zajló „Rö-

pülj, páva!” népdalverseny fődíját. Rendkívüli hangjával, autentikus előadásmódjával és megnyerő személyiségével egy ország „baloghmarcija” lett. Novák Ferenc, a Honvéd Együttes akkori művészeti vezetője, felismerve tehetségét, rögtön szerződtette is a művészeti társulathoz, amelynek haláláig szólóénekes volt. Az együttes tagjaként az országot és a világot járva dalaival, előadásmódjával emberek sokaságával ismertette, szeretettette meg a magyar népi kultúra eme rendkívüli szegmensét.

A versenyt eredetileg fiatalok és felnőtt korú férfi szólisták részére tervezték csak meghirdetni, de hamarosan bővíteni kellett a lehetőséget, hisz a jelentkezők között szerepeltek dalkörök, énekkarok, sőt határon túli szólisták és együttesek is. A verseny létjogosultságát az is bizonyította, hogy a zsűritagságot olyan neves személyiségek vállalták, akik e terület méltán elismert képviselői. Az egyes elődöntők zsűrijében többek között Szvorák Katalin Kossuth- és Liszt-díjas népdalénekes, Rossa László Tinódi Lantos Sebestyén-díjas zeneszerző, Vavrinecz András Martin György-díjas népzene-szerző ült.

A verseny selejtezőire huszárhagyományörző rendezvények

Id. Bolla János

Máté Miklós

keretében, más és más helyszínen került sor. Az első esemény Kisújszálláson, a III. Nagykun Huszártalálkozó részeként zajlott. A érdeklődők között ott ült Balogh Márton szűkebb családja is. Itt mutatta be műsorát a verseny legidősebb, 81 éves tagja, a jászberényi Bolla János és az alig 17 éves, így a legfiatalabb, békéscsabai Hrabovszky Bende, de itt ismerhettük meg a romániai Györgyfalváról érkezett Kun Istvánt is.

A második regionális válogatóra május 11-én Kiscsöszön (Veszprém megye), a II. Kárpát-medencei Lovas Kulturális Találkozó részeként került sor. A színvonalas és változatos programok mellett a dalverseny szereplői is megmérették magukat a közönség és a zsűri előtt. Az indulók felkészültségét és a zsűri színvonalas szakmai értékelését bizonyítja, hogy a továbbjutásra ja-

vasolt résztvevők, Czina Ferenc (Dunasziget), Jánosi Attila (Budakeszi) és Szigeti Gábor (Kerta) a döntőben is nagyszerű eredményeket értek el.

A harmadik, utolsó válogatóra és a döntőre Budapesten, a HKK-ban került sor. A zsűri most sem volt könnyű helyzetben, hisz az ország és a Kárpát-medence különböző területeiről érkező, más és más hagyományokat bemutató énekesek között kellett sorrendet felállítani. Ez végül sikerült és mindenki, a versenyzők, a magyar népi kultúra hagyományápolása és a gálát megtekintő közönség is nyertesnek érezhette magát.

Színvonalas gálaműsorral zárult az éves versenysorozat, ahol a díjazottakon kívül felléptek a versenyen kívül jelentkezett túrkevei, kisvárdai és a székelyföldi Ditróból érkezett dalkörök is.

A gálaműsort követő fogadáson Székely Tibor elismerését és köszönetét fejezte ki a rendezvénysor minden közreműködőjének és bejelentette, hogy a Belügyminisztérium és a Honvédelmi Minisztérium, az itteni tapasztalatokat látva, gondolkodik egy ehhez hasonló országos versenysorozat indításáról 2025 őszén, amelyben számít az együttműködésünkre.

A zsűri döntése alapján a verseny győztese:

Czina Ferenc – Dunasziget (Szigetköz)

második helyezett:

Máté Miklós – Budapest,

harmadik helyezett:

Jánosi Attila – Budakeszi

A Balogh család, a túrkevei önkormányzat, a túrkevei Művelődési Ház és a zsűri különdíját átvehette:

*Hrabovszky Bende,
Kun István,
Czina Ferenc,
d. Bolla János*

A BM köznevelési államtitkárának különdíját átvehette:

*Czina Ferenc,
Szigligeti Gábor és
Hrabovszky Bende*

A dobogósoknak Szűcs Lóránd dandártábornok, a HM miniszteri titkárságvezetője és Dallos Gyula HM miniszteri biztos értékes tárgyjutalmakat adott át.

És mivel is érhetett véget az est? A résztvevők spontán örömeinként tartottak maguk és versenytársaik szórakoztatására.

Aranyos Károly – Pácser Bálint

Értékel a zsűri

Kadétok a szélcsatornában

Az MH BPNYKLUB Ejtőernyős Tagozata, illetve másik nevén a Magyar Ejtőernyősök Bajtársi Szövetségének (MEBSZ) Budapesti Tagszervezete 2024-ben 1,5 millió Ft összegű pályázatot nyert el a Honvédelmi Sportszövetségnél, melyből öt különböző alkalommal kadétok bevonásával hajtottunk végre érdekes programokat. A pályázat sikerében kiemelkedő szerepe volt Varga Zsuzsának, a Magyar Katonai Logisztikai Egyesület tagjának. A kadétok a programokban a Budapesti Baptista Gimnázium és Sportiskola (BUBAKI) igazgatójával, Jaksa Tiborral (aki maga is tartalékos alezredes) kötött megállapodás alapján vettek részt.

Az első programpont a magyar katonai ejtőernyőzés története volt, melyről dr. habil. Boda József ny. nb. vezérőrnagy tartott egy történelemórának is beillő előadást 2024. szeptember 25-én a Stefánia Palotában. Ezen a több mint 100 éves magyar ejtőernyőzés történetét mutatta be a kezdetektől egészen napjainkig, számos korabeli fotó másolatával illusztrálva. A második alkalommal, 2024. október 17-én Veszprém-Jutaspusztára látogattunk, hogy egy gyalogtúra keretében felkeressünk és megkoszorúzzunk

egy nevezetes ejtőernyősemlék-helyet. A célhoz érkezve a MEBSZ Budapesti Tagszervezetének elnöke, dr. Sipos István elmesélte az emlékhely történetét.

2024. október 19-én a gödöllői repülőtérén ejtőernyős találkozón vettünk részt

A Magyar Ejtőernyős-Felderítő Hagyományörző Baráti Kör az 1938-tól 1998-ig terjedő időszakban használatos ejtőernyős-, felderítő-, mélységi felderítő-eszközöket, -fegyvereket mutatott be. Tapasztalt ejtőernyősök ugrásokat is végrehajtottak egy AN-2-es repülőgépből, bemutatva a ma használt korszerű ejtőernyőket. A MH vitéz Reviczky László 1. Területvédelmi Ezred jóvoltából ki lehetett próbálni a lézerpuskával történő célzást is, a lövés eredményességét felvilágosító fény jelezte. A helyszínen megkoszorúztuk az elhunyt ejtőernyősbajtársak emlékhelyét, ahol a díszes kopjafán már több névtábla őrzi emléküket.

Rendvédelmi és Honvédelmi Kadét Nap

A Budapesti Baptista Gimnázium és Sportiskola 2024. október 21-én Rendvédelmi és Honvédelmi Kadét Napot szervezett, melyhez mi is csatlakoztunk.

A magyar katonai ejtőernyőzés egyik legsúlyosabb katasztrófája

1942. április 12-én délután vitéz Bertalan Árpád őrnagy, a magyar katonai ejtőernyőzés alapjait lerakó parancsnok vezetésével négy hárommotoros Savoya Marchetti SM-75 típusú szállító gép készült bevetésre a veszprém-jutasi repülőtérre. A tervek szerint egy ejtőernyős-harcsoportot kellett volna célba juttatni a jugoszláv védelmi vonalak mögé. Berakodás után az E-101 jelű vezérgép kezdte meg a felszállást. Máig tisztázatlan okok miatt azonban a repülőgép 60 méteres magasságban a jobb szárnyvégre fordult és visszazuhan. A fedélzeten lévő harminc emberből négy tiszt – köztük vitéz Bertalan Árpád is – és tizenkilenc katona életét veszítette. A szerencsétlenség 50. évfordulóján állították fel az emlékművet, melynél az ejtőernyős-közösség minden évben megemlékeztést és koszorúzást tart.

A rendezvény célja a honvédelem iránti érdeklődés felkeltése, valamint a kadétek munkájának és eredményeinek bemutatása volt. Az eseményen a MH vitéz Reviczky László 1. Területvédelmi Ezred, a XXI. kerületi Rendőrkapitányság és a XXI. kerületi Hivatásos Tűzoltó Parancsnokság is részt vett. Több osztály tanulóinak tartottunk ejtőernyős-alapismereti foglalkozást, Gyimóthy Zsolt különböző típusú és rendeltetésű ejtőernyőket hozott magával és elmagyarázta azok használatát, alkalmazási lehetőségeiket. A kadétek megismerkedhettek régebbi típusú deszanternyőkkel, illetve a pilóták katapultálóernyőjével, valamint a korszerűbb típusokkal. Sőt, a hátukra is vehettek egy-egy ejtőernyőt, hogy érezzék a súlyát és egy kicsit elképzelhessék, milyen érzés lehet egy ugrás előtt állni.

Napjainkban egyre nagyobb figyelem irányul a drónok felé

A drónok katonai téren történő alkalmazása egyre elterjedtebb, ezt nap mint nap tapasztalhatjuk a már közel három éve zajló orosz–ukrán háborúban is. Ugyanakkor civil vagy kereskedelmi felhasználásuk is mindinkább előtérbe kerül. Mindezek alapján úgy gondoltuk, hogy egy drónokról szóló előadást is érdemes beiktatni a programsorozatunkba. Az előadás megtartására dr. Krajnc Zoltán ezredest, a NKE HHK egyetemi tanárát kértük fel, melyre 2024. október 30-án került sor a Stefánia Palotában. Az előadó az alapfogalmak tisztázása után bemutatta a különböző dróntípusokat, kiemelve az orosz–ukrán háborúban használt „hazai” és külföldi, elsősorban iráni drónok típusait, harcászati jellemzőit. Kitért arra is, hogy

manapság nemcsak légi drónokat alkalmaznak, hanem vízi drónokkal is több sikeres akciót hajtottak végre az ukránok. A nyílt források felhasználásával készült információk térképes megjelenítése bemutatta az ukrán drónok sikeres alkalmazásának helyeit, ehhez kapcsolódva a drónok észlelési és elhárítási lehetőségeivel is foglalkozott az előadó.

A legizgalmasabb program: a szélcsatorna

Ezt a programunkat csak harmadik nekifutásra sikerült teljesíteni. Eredetileg ugyanis 2024. október 30-ra volt tervezve a szélcsatornát üzemeltető Skywardnál történő látogatás, de néhány nappal korábban értesítettek, hogy módosítani kell az időpontot egy alkatrész cseréje miatt. Az újabb időpontban, 2024. november 14-én 24 kadéttal és két kísérő tanárral érkezünk a Skywardhoz. A kadétek és tanáraik beöltöztek a szélcsatornában viselendő speciális overallba, meghallgatták a biztonsági előírásokat, megismerkedtek az oktatókkal történő kommunikáció kézjeleivel, a kabinban ugyanis a nagy zaj miatt a beszédet nem lehet hallani, csak kézzel

lehet jelezni. A szélcsatornát beindították, az oktatók tartottak egy rövid bemutatót, és már a kadétek produkciója kezdődött volna, amikor hirtelen megszűnt az egész épületben az áramszolgáltatás. Sőt, mint később kiderült, nemcsak a Skywardnál, hanem az egész környéken áramkimaradás volt! Az azonnali intézkedés ellenére is meglehetősen hosszú időbe tellett a hiba elhárítása, így több mint egyórás várakozás után a kadétnak vissza kellett indulniuk az iskolába. Természetesen nem adtuk fel és harmadik időpontot egyeztettünk 2024. november 21-re. Ismét 24 kadét és két kísérő tanár, beöltözés, biztonsági előírások és kommunikációs kézjelek megismétlése, majd kezdődhetett a szélcsatornával való ismerkedés. A kadétek többsége nagyon ügyesen tudta koordinálni a mozgását a kabinban lebegve, mindenkin látszott, hogy rendkívüli élményben volt része, amit az ott készült képek is bizonyítanak. A sikeres repülés után a diákok és a kísérő tanárok emlékével ellátott nyakpántot és úgynevezett ejtőernyős-csősalát kaptak a kaland emlékére.

*Kulcsár István † ny. ezredest
Ejtőernyős Tagozat*

45 éves a magyar űrprogram

A Rákóczi Tagozat klubtagja, dr. Remes Péter ny. orvos ezredes Az első magyar űrrepülés története című, 2020-ban kiadott könyve az újdonság erejével hatott szakmai körökben. A 420 oldalas, nagy alakú, reprezentív kivitelű könyvében ugyanis először tett kísérletet az űrrepülésünk hiteles dokumentumokon alapuló, minden részletre kiterjedő történetének ismertetésére. Írt az előzményekről, az űrhajósok kiválogatásáról, valamint felkészítéséről. Részletesen ismertette az űrrepülést, a magyar nemzeti tudományos programunkat, valamint az űrrepülés utáni eseményeket. Az albumot több száz eredeti fénykép is gazdagította.

A szakkönyv sikere nyomán, a közelmúltban egy ugyancsak nagyszerű, a laikus érdeklődők számára is rendkívül figyelemre méltó négykötetes sorozatot jelentetett meg az elmúlt évben, *Emlékiratok* címmel. A kiadvány témája az űrtörténelem, melynek szerves része a magyar űrrepülés története is. Mielőtt az egyes kötetek rövid összefoglalójára rátérnék, ismertetem dr. Remes Péter szakmai pályájának legfontosabb állomásait:

Pályafutása a II. Rákóczi Ferenc Katonai Középiskolában kezdődött 1957-ben, amikor a váll-lapjára kerültek az első növendéki csillagok. A katonai középiskolát azonban az első év után, 1958 nyarán váratlanul megszüntették. Remes Pé-

ter iskolát váltott, leérettségizett, majd a Szegedi Orvostudományi Egyetemen szerzett orvosi diploma (1966) átvétele után a leningrádi Kirov Katonaorvosi Akadémián, az amerikai légierő repülő- és űrorvosi tanfolyamán, valamint a NASA űrlettudományi programjában is képesítést szerzett. Részt vett az űrhajósok kiválogatásában, majd a kalinyingrádi Űrrepülések Irányító Központjában teljesített szolgálatot. Kidolgozta az információfeldolgozó képesség mérésének elméletét, amelynek alapján a *Balaton műszer* segítségével a világon először sikerült lemérni az űrállomás fedélzetén az űrhajósok szellemi munkavégző képességének súlytalanságában bekövetkező romlását.

A kecskeméti Repülőorvosi Vizsgáló és Kutatóintézet (ROVKI) igazgatójaként teljesített szolgálatot, később a Szegedi Tudományegyetem Repülő- és Űrorvo-

si Tanszékén címzetes egyetemi docens lett. Tagja volt a Magyar Tudományos Akadémia Interkozmosz Tanács Orvosbiológiai Szakbizottságának, és a Magyar Űrkutatási Tudományos Tanácsnak is. Több nemzetközi űrkutatási szervezetnek tagja: American Institute of Aeronautics and Astronautics, Fédération Aéronautique Internationale, Committee on Space Research. Egyike annak a néhány magyar űrkutatónak, akiket tudományos munkájuk alapján a Nemzetközi Asztrolautikai Akadémia rendes tagjának választottak. 2021-ben Bay Zoltán-díjjal tüntették ki.

A magyar űrrepülés előkészítése és maga az űrrepülés is a hidegháború éveiben zajlott. Számos, egykor „szigorúan titkos” dokumentum sokáig nem volt hozzáférhető, kutatható vagy közreadható. A hiteles, eredeti dokumentumok napvilágra kerülésével jelentősen

Gaál Péter, dr. Remes Péter, Farkas Bertalan, Balogh Imre magassági felszállás előtt

megváltoztak ismereteink az űrkutatás történetével kapcsolatosan, ezért a könyvben leírtak a kortársak számára is sok újdonsággal szolgálhatnak. Még a tudományos közvélemény számára sem ismeretes, hogy az űrrelettudományok területén a magyar űrkutatók milyen jelentős munkát végeztek.

A II. Rákóczi Ferenc Katonai Középiskola napjainkra már fogalommal vált; mi, egykori növendékei csak „a Rákóczi”-nak hívjuk. A szerző volt gyógyító orvos, kutatóorvos, máskor inkább honvédorvos, repülőorvos, megint máskor űrorvos és űrkutató. Változatos és élménydús munkát végzett egész életében. E kötetben a tanulmányairól, szolnoki éveiről, Szentpétervárról (korábban Leningrádról), a kecskeméti pályakezdéséről és a ROVKI-ban kezdődött tudományos kutatásairól ír. Részletesen ismerteti az információfeldolgozó képesség kutatása során elért eredményeit, valamint a világűr is megjárta Balaton-készülékét.

Minden pályakezdő és még ereje teljében levő fiatalnak is szól volt iskolánk egyik nevelőtisztjének jótanácsa: „Húzzon növendék

Az űrkutatás orvos-egészségügyi szakértőjeként a személyes visszaemlékezésekkel, a magánarchívum rejtett kincseivel és a kutató orvos, tudós precíz tárgyilagosságával megírt négy kötet címe a megjelenés sorrendjében:

Az Emlékiratok I. kötete – A Rákóczitól a csillagokig Remes Péter katonai pályafutásának kezdetére is visszatekint. Az évek során észrevétlenül szaporodtak a váll-lapján a rendfokozatokat jelző csillagok, mígnem 1986-ban megkapta az ezredesi rendfokozatot jelölő csillagokat is. Ily módon kettős értelemben is eljutott a Rákóczitól a csillagokig.

A II. kötetben – Felkészülés az űrrepülésre címmel, a szerző a moszkvai időkről, a ROVKI-ról, a MEDICOR-ról és az űrrepülésre történő felkészülés éveiben végzett tudományos kutatásairól ír. Ismerteti az új metodikák bevezetését, a barokamra berepülését, valamint a különleges repülési helyzetekkel és katasztrófákkal kapcsolatos emlékeit.

A III. kötetben – Rakétások címmel, a neves űrorvos a rakétakutatás kezdetéről, a német rakétásokról, az emberekkel végzett kísérletekről, az amerikai és a szovjet rakétásokról számol be. Ismerteti az úgynevezett Gémkapocs- és az Oszoaviahim-műveleteket, az űrverseny kezdetét és az ufók világát is. A történeteket a Spirál program zárja.

A IV. kötet, amelynek címe A titkos hadviselés hihetetlen világa, az állatkísérletekről, az időjárási hadviselésről, a Gyatlov-csoport rejtélyes haláláról, az űrfelderítésről, valamint egy Apolló űrkabin kalandjairól szól. A szerző ismerteti továbbá a Bajkál űrrepülőgép legendáját, a világ legnagyobb rakéta-katasztrófáját, a Szaljut-7 űrállomás megmentését, valamint az űrbalesetekről és -katasztrófákról is szót ejt.

egy képzeletbeli vonalat és nevezze el azt színvonalnak! Élete során mindig törekedjen arra, nehogy e vonal alá süllyedjen!” Remes Péter barátunk sem felejtette el ezt a jótanácsot,

amely egész életútját meghatározta. Büszkéek vagyunk rá, és szívből gratulálunk sikeres pályafutásához, a haza és a nemzetközi űrtudományok folyamatos fejlesztésének szolgálatában tett kiemelkedő és példamutató tevékenységéhez.

A bemutatott könyvek nem kerültek hivatalos könyvesbolti forgalomba, az érdeklődők számára a kiadványok beszerzését a Repülőorvosi Alapítvány támogatja (bővebben: kapcsolat.dr@gmail.com).

Hárai Tibor
a Rákóczista Tagozat elnöke

Bélyeggel festeni? – Lehetséges!

Az MH Budapesti Nyugálományúak Klubja Gábor Áron Bélyeggyűjtő Tagozata, korábban MN 1. számú bélyeggyűjtő kör 1960 óta rendszeresen rendez bélyegkiállításokat, a legutóbbit ez év januárjában.

A kiállítás védnöke, dr. Keszthelyi Gyula ny. dandártábornok, amikor a kiállítás megnyitására érkezett, meglepődött azon, hogy festményeket látott a falakon. Közelebb lépve azonban megállapította, hogy az alkotások bélyegekből készültek. E bélyegfestmények alkotója Szendrei Judit Stamp Artist, azaz bélyeggel festő képzőművész, aki 2019-től rendszeresen részt vesz a tagozat bélyegkiállításain.

Miután magam is bélyeggyűjtő vagyok, rendre állítok ki bélyegeket különböző témákban. Amikor először találkoztam e bélyegfestményekkel, elszörnyedtem, hogy a bélyeget, kultúránk egyik képviselőjét feldarabolva látom. Hamarosan azonban rádöbbentem arra, hogy napjainkban, amikor a bélyeggyűjtés egyre népszerűtlen-

nebbé válik, ez egy mentőakció. Nemcsak a bélyegen jelenik meg időnként a művészet, hanem a bélyeg is megjelenik művészeti alkotáson. Kiállításról kiállításra jobban megismertem az alkotót, és az ismeretségből jó barátság lett. Ezért az ez évi kiállításra készített tablóimat Szendrei Judit tiszteletére Debrecen, Judit szülővárosa és lakhelye bemutatásának szenteltem.

Mikor kezdte bélyeggel festeni?

Pont tíz éve készítettem el az első „bélyeggel festett” alkotásomat. Ez az elnevezés a Debrecenben élő műgyűjtőtől, Antal Pétertől származik, aki kezdetektől figyelemmel kíséri művészi utamat. Az első alkotásomhoz az Antik székek című bélyegsorozat példányait használtam fel. Azért esett ezekre a választás, mert ebből volt a legtöbb. Amikor elkészültem, elégedetlen voltam az eredménnyel, ezért megsemmisítettem azt a képet. Többet ilyen nem tettem, ha valamivel elégedetlen vagyok, akkor kijavítom, felülragasztom vagy lekaparom.

Hogyan születnek meg a műveid?

Egyes alkotásaimat maguk a bélyegek ihlették, míg más műveim személyes indítatásúak, az életmről, családom tagjairól szólnak. Vannak művészeti témájú képeim is – Van Gogh, Frida Kalo, Carmen, Turandot –, de aktualitások is megjelennek a munkáimon: béke, háború, Ukrajna, holokauszt, két pápa.

Mikor volt az első kiállításod?

Kezdetben csak a magam kedvére alkottam, egy fárasztó nap után igazi kikapcsolódást jelentett ez a tevékenység. 2018-ban Debrecenben, az akkori munkahelyemen került sor az első kiállításomra. A tárgyalóteremben mutattam be az addig elkészült 35 képet, a körben elhelyezett székekre helyeztük el őket. A kiállítás fogadtatása indított el bennünket azon az úton, amely városról városra, országról országra visz el minket.

Azt tudom, hogy egy szobát töltenek ki a művészeted alapanyagát jelentő bélyegek. Honnan jutsz hozzá a szükséges mennyiséghez?

2007-ig egy olyan munkahelyen dolgoztam, ahová hatalmas mennyiségben érkeztek a postai küldemények. Az iktatóban dolgozó kollégákat megkértem, hogy ne dobják ki a borítékokat, hanem adják nekem. Mivel gyerekkoromban gyűjtöttem a bélyegeket, azt gondoltam, az én gyermekeimet is érdekelni fogja a bélyegek világa. Nem így lett, engem szítpantott be. Később a kiállításoknak köszönhetően sok felajánlást kaptam ismeretlen emberektől. Egy időben aukción is vásároltunk bélyegeket. A legnagyobb mennyiség, amit vettünk, 50 kg áztandó bélyeg volt. Ennek nagyon örültem, mert időközben édesanyám és lányom is megszerette a bélyegekkkel való foglalkozást, áztatták, szárították a bélyegeket. Sokféle megoldást találtunk ki az évek során a bélyegek elhelyezésé-

re, hiszen később is emlékezni kell rá, hogy mit hol találok. A leglátványosabb a dolgozószobánk fala, amit bélyegek borítanak.

Biztos, hogy több kedvenc alkotásod van, de ha sorba állítanád, melyik lenne a legkedvesebb?

Mindig az a kedvenc, amin éppen dolgozom. De nem is az a fontos, hogy nekem mi tetszik, hanem hogy a nézőknek, látogatóknak mi nyeri el a tetszését. A kiállításokon azt tapasztaltam, hogy megoszlanak a vélemények, kinek ez tetszik, kinek az, nincs abszolút győztes, de ez így van jól.

Bélyegkörünk kiállításán 2019-ben vettél részt először, ahol kirobbanó sikerrel mutatkoztál be...

A MABÉOSZ vezetése hívott meg a „Hunfilex 2019” Nemzetközi Bélyegkiállításra a Stefánia Palotába, itt találkoztam először a Magyar Honvédség Gábor Áron bélyeggyűjtő körének tagjaival. Ekkor kezdődött barátságunk Mándi Tiborral, a tagozat elnökével, és az évek során a baráti kör egyre bővült. Én azonban nem nevezném kirobbanó sikernek azt a kiállítást, hiszen először mindenki megdöbben, hogy

feldarabolom a bélyegeket. Valaki – persze név nélkül és arctalanul – bélyeggyilkosnak nevezett. A sors különös fíntoraként a záróünnepségen a kiállítás egyik tiszteletdíjaként felajánlott, a „Szivárvány I.” című képemet pont annak a bélyeggyűjtőnek adtam át, aki elítélte tevékenységemet.

Számos országban bemutatkoztál már, legutóbb Kínában és Londonban jártál. Melyik volt a legemlékezetesebb kiállításod?

Szeretek kiállításokon részt venni, találkozni a látogatókkal, beszélgetni velük, látni a reakciójukat. Ez ad nekem erőt a folytatáshoz. A legemlékezetesebb talán a Budapesti Bélyegmúzeumban tartott megnyitó volt, ott elsírtam magam a meihatottságtól.

Személyesen találkoztál a nemrég elhunyt Ferenc pápával. Ezt hogyan élted meg?

A vatikáni látogatás a férjem ötlete volt, és ő is szervezte meg. 2020 októberében a Rózsafüzér Királynője Ünnepe napján tartott pápai audiencián találkoztunk Ferenc pápával, itt adhattam át Őszentségének „A Rózsafüzér ki-

rállynője” című alkotásomat. Ferenc pápa, mikor meghallotta, hogy Magyarországról jöttünk, a magyar „Üdvözlöm!” szóval köszöntött bennünket. Utánam Zsófi lányom is átadta ajándékba készített mandaláit és különleges megtiszteltetésben lett része: a Szentatya megáldotta őt. Nagyon kegyes volt hozzánk a sors, mert a Covid-járvány már tartott, és sem előtte, sem pedig utána nem voltak ilyen pápai audienciák jó ideig. Rendkívüli találkozás volt, amire sosem került volna sor, ha nem találok rá a bélyegekre, melyek segítségével elmesélhetem a történeteimet.

Nem csak bélyegeket használsz fel alkotásaidon, hanem más anyagokat is. Hogyan kapcsolódnak ezek a művészetedhez?

A bélyeget mint alapanyagot a véletlennek köszönhetem, idővel pedig egyre bővült az eszköztáram. A kézimunkák szeretetét gyerekkoromból hoztam, a sakkfigurák apámra emlékeztetnek. Nemrég eltört egy porcelánvázánk, annak darabjaiból is készületett. A bűvészkellékeket Kárpáti Tamástól kaptam, aki felkért, hogy készítssek egy képet Hungarikon gyűjteménye részére. Választhattam Ungár Anikó bűvészkellékei és egy focival kapcsolatos tárgy között. Így készült el az „Évára várva” kép, és kezdődött el barátságunk Anikóval. Sok-sok embert ismertem meg alkotásaimnak köszönhetően, sok barátság kötöttett általuk.

Dr. Gruber Nándor
ny. dandártábornok
Pénzügyi Tagozat

Szendrei Judit alkotásai
itt is megtekinthetők:
www.juditszendrei.com

Az egri Kékibolya Honvéd Népdalkör

A Kékibolya Honvéd Népdalkör 2002-ben, az énekelni szerető katonafelésegekből és a honvédségnél dolgozó asszonyokból alakult.

Később a kórus vegyeskarrá bővült. Az egykori alapító tagok többsége sajnos már az „égi népdalkörök” valamelyikében énekel.

A jelenlegi népdalkör repertoárja főként Kodály Zoltán és Bartók Béla által gyűjtött népdalokból áll, de szívesen énekelnek különféle katonadalokat, bordalokat, valamint az észak-magyarországi régióra oly jellemző vidám dalsokrokat is. A kórus rendszeresen fellép Eger város és Heves vármegye különböző rendezvényein, rajongóik örömeire. A Kékibolyák művészeti vezetője Kovácsné Mészáros Tünde. Az elmúlt két évtizedben a megyei és az országos megmérettetéseken számos arany, és kiemelt arany minősítést értek el. A honvédelmi miniszter nívódíjjal ismerte el a népdalkör hagyományörző, népművelő tevékenységét.

Az énekkar szolistái

Pozsik Joachimné Róza asszony a magyar népdaléneklés ikonikus személyisége, a „Róza-díj” névadója. Ő vezette az egykori Egercsehi Nyugdíjas Egyesületet és az Egercsehi Asszonykórust. A Nyugdíjasok Országos Szövetsége által tízszeres arany minősítéssel, valamint a Magyar Kórusok, Zenekarok és Népzenei Együttesek Szövetsége (KÓTA) által sokszoros Aranypáva-díjjal kitüntetett énekes. Ma a Fegyveres Erők és Testületek Egri Dobó István Nyugdíjas Klubja égisze alatt népszerűsíti a népdalokat és a népdaléneklést.

Szarvas Attila általános iskolás korában közel került a zenéhez, hat évig tanult trombitán a Farkas Ferenc Zeneiskolában. Több fúvószenekarban is játszott: az úgynevezett Úttörőzenekarban Mezei László karnagy irányítása alatt, később az Ifjúsági Fúvószenekarban. Ifjúkora óta szeret énekelni, nagyon sok népdalt, nótát tud. Több eg-

ri népdalkörben, kórusban énekel az évek során. Jelenleg az Agria Vegyeskar és a Kékibolya Honvéd Népdalkör oszlopos tagja. A népdalkör vezetőjének és dalostársainak biztatására a versenyeken néhány éve szőlóban is indul, és szép eredményeket ér el. 2024-ben, a Győrben megrendezett Magyarnóta- és Népdalénekesek Országos Találkozóján a szakmai zsűritől kiemelt arany minősítést kapott.

In memoriam

Domine János nyugállományú dandártábornok 1944. november 30. – 2025. január 28.

Akik ismerték, megrendülve fogadták a hírt: életének nyolcvanegyedik évében, január 28-án elhunyt Domine János nyugállományú dandártábornok, a Honvédségi Nyugdíjas Klubok Országos Szövetségének elnöke. Néhány hete még a HOKOSZ és az Ercsi Honvéd Nyugállományúak Klub 2025. évi feladatait tervezgette, nem számított arra, hogy azok megvalósítását az egészségét váratlanul megtámadó halálos betegség megakadályozza. Amint egész életében, ezúttal is az utolsó percig harcolt, hogy felgyuljon és folytathassa a nyugállományúak közösségéért végzett tevékenységét. Küzdelmében felesége és családtagjai mindvégig mellette álltak, segítették, de ezt a csatát mégis elvesztette. Egy sikeres életút ért véget.

Katonai pályája 18 évesen kezdődött, amikor bevonult az Egyesített Tiszti Iskola hadtáp szakára.

A tisztiiskola elvégzését követően Ercsiben, a 37. önálló pontonhíd ezrednél kezdte tiszti pályáját, négy évig volt az élelmiszerszol-

gálat vezetője. 1970-től 1975-ig a Magyar Néphadsereg hadtápfőnökségén dolgozott különböző törzstiszti beosztásokban. 1975–1978 között elvégezte a Zrínyi Miklós Akadémia alapszakát.

1978-tól 1985-ig az MN Hadtápfőnökségen szolgált különböző beosztásokban, kezdve a kiemelt csapatgazdálkodási főtisztától az osztályvezető-helyettesig. 1985-ben kis kitérő következett, egy hét hónapos tanfolyam a Szovjetunió Katonai Hadtáp és Szállítási Akadémiáján.

1989-től az MH Hadtáp Csoportfőnökségen csoportvezető, majd az MH Gazdálkodási Csoportfőnökségen a csoportfőnök ellátó helyettese, később megbízott csoportfőnök volt. 1992-től 1997-ig az MH Anyagi-technikai Csoportfőnökségen először gazdálkodási csoportfőnökként, majd 1996–1997 között a főcsoportfőnök első helyetteseként szolgált. Ezt a beosztást látta el, amikor 1996. augusztus 31-ével kinevezték dandártábornokká.

1997-ben kinevezték az újonnan létrehozott MH Logisztikai Főigazgatóság főigazgatójának. Kinevezése előtt azonban már eldöntötte, hogy az 55. életéve betöltését követően befejezi aktív katonai pályafutását. Ennek megfelelően, 37 év kiemelkedő katonai pályafutást maga mögött tudva, 1999. december 29-én nyugállományba vonult. Szolgálati ideje alatt tizennégy kitüntetésben részesült, a szolgálati idő után járókon kívül megkap-

ta a Haza Szolgálatáért Érdemérem arany, ezüst, és bronz fokozatait. A Magyar Köztársaság Csillagrendje kitüntetést 1991-ben, a Fáy András szakmai díjat 1999-ben vette át.

Nyugállományba vonulását követően, 2000-ben csatlakozott az Ercsi Honvéd Nyugállományúak Klubjához, ahol szinte azonnal megválasztották elnöknek.

2016-tól lett a Honvédségi Nyugállományú Klubok Országos Szövetségének elnöke. A nyugállományúak érdekében végzett tevékenységének elismeréseként megkapta a Honvédelemért Kitüntető Cím II. és I. fokozatait és az Aranykor Kitüntető Cím arany fokozatát. Öt alkalommal részesült tárgyjutalomban, illetve elismerő oklevélben. 2021-ben pedig a vezéri buzogányt is átvehette.

2023-ban nemzeti ünnepünk, március 15-e alkalmából, az ercsi önkormányzat előterjesztésére, Magyarország köztársasági elnöke kitüntette a Magyar Érdemrend tisztikeresztje katonai tagozatával.

Domine János tábornok úr évtizedeken keresztül aktív szereplője volt a nyugállományúak közösségének, s ezen belül majdnem egy évtizeden át dolgozott sikeresen a HOKOSZ elnökeként. Elkötelezettsége, munkabírása, vezető, szervezőkészsége, határozott, mégis mindenkiel szemben kedves személyisége felejthetlenné teszi mindazok lelkében, akik ismerték, tisztelték, szerették.

Emlékét megőrizzük!

Veszélyek és védekezés nyaralás idején

Jelen kiadvány megjelenésének idején sokan közülünk már véglegesítették nyári pihenésük helyszínét, megtervezték az utat, vagy éppen indulás előtt állnak. Akár külföldre, akár hazai helyszínre tervezzük a kikapcsolódást, sokan közülünk koruknál fogva, vagy a betegségeik, pl. nehéz mozgás, figyelemhiány, rossz látás, esetleg nyelvi nehézségek stb. miatt fokozott veszélynek vannak kitéve, ennek következtében anyagi kárt szenvedhetnek,

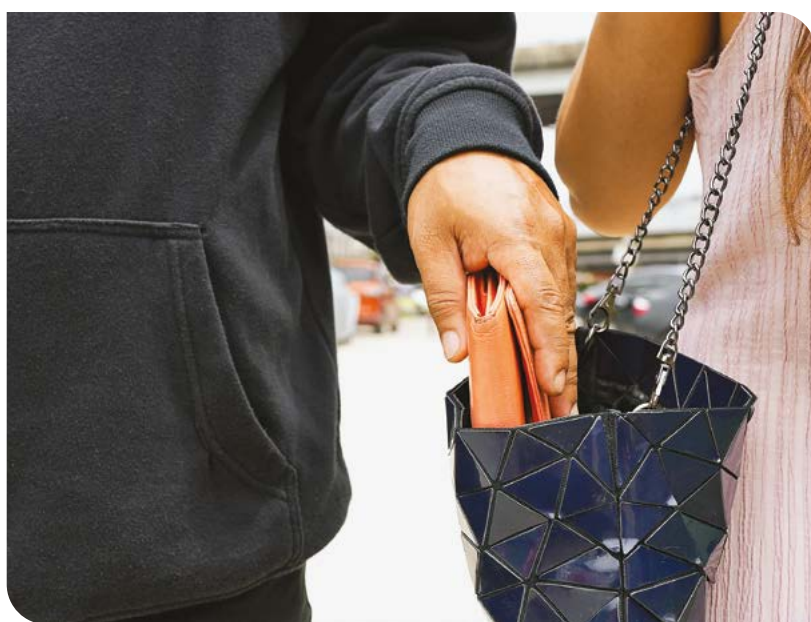
akár összes értéküktől, bankkártyájuktól, mobiltelefonjuktól is megfoszthatják őket.

Népszerű, nagy látogatottságú helyszíneken sajnos gyakran összefuthatunk azokkal a tolvajokkal, akik az óvatlan turisták megkopsztásából tartják fenn magukat. Ezek a bűnözők leginkább a nevezetes látványosságoknál és a tömegközlekedési járműveken végzik „munkájukat”. Egyik leggyakoribb módszerük, hogy kivárják az alkalmat, amikor észrevétlenül megszerezhe-

tik mások értékeit. Máskor valamilyen előre eltervezett trükköt bevetve, ők maguk teremtik meg a számukra megfelelő körülményeket, ekkor elterelik áldozatuk figyelmét, megszerzik tőle zsákmányukat, majd felszívódnak a tömegben. Ezeket a – talán nem eléggé ismert – bűnelkövetési módokat és kockázatuk csökkentésének lehetőségeit szemléltetem az alábbiakban, internetes források alapján.

Pénzt veszel fel egy automatából, eközben valakik az ATM-nél sürgőldönek. Ilyenkor könnyű célpontnak számítász, hiszen sokféle kell figyelmedet megosztanod: csomagod-táskád elhelyezése, a bankkártya előbányászása, a készülék kezelése, tetézzve a szemüveg vagy a sétabot használatával stb. ezért legyél roppant körültekintő. Soha nem tudhatod, hogy az emberek, akik mögötted sorakoznak és hangoskodnak, nem a pénzedre vagy bankkártyádra pályáznak-e.

Amikor gondod van egy ismeretlen, idegen nyelven kommunikáló jegykiadó automata kezelésével, felbukkanhat melletted egy önzetlennek tűnő helybéli, hogy segítsen. De ha nem ez a tényle-

ges célja, akkor kihasználva zavaródat lenyúlhatja a visszajárót, kifigyelheti a bankkártyád adatait, vagy amíg te a gépet kezeled, társa elviszi az éppen figyelmed hátterébe szorult holmidat.

Ha egy helybéli túlzottan segítőkésznek tűnik, pl. felajánlja, hogy viszi a táskádat, fogadd egészséges gyanakvással. Nem kizárt, hogy tényleg viszi helyetted a táskádat – de egy óvatlan pillanatban meglép vele. Vagy egyszerűen elvágják a táskád pántját, aztán gyorsan eltűnnek vele a tömegben. Ha ezt túlzottan feltűnő lenne véghez vinni, akkor egy társuk takarásában oldalról, hátulról hasítják fel, hogy hozzájussanak a tartalmához. Ez különösen kedvelt módszer metró mozgólépcsőjén, háton viselt hátizsákod esetében.

Séta közben „véletlenül” neked ütközik valaki. Az illető ezt követő látványos bocsánatérése már a figyelmed elterelését célozza. Csak később veszed észre, hogy közben kizsebelt (Rodolfónak voltak régebben ilyen nagy kezűgyességet igénylő trükkjei). Ahol a tömegközlekedésnél beléptető rendszer működik, a magát bliccelőnek álcázó bűnelkövető a szabályosan belépő utas mögé benyomulva, vele együtt jut át a kapun. A testi közelség azonban ez esetben is újabb lehetőség javaid elorzására.

Melléd/közvetlenül mögéd ülnék a bárban, étteremben, kávézóban, így a szék háttámlájára terített kabátod, táskád, az asztalon hagyott mobilod stb. könnyű préda a tolvajok számára.

Ebbe a körbe tartozó módszer, hogy a tolvaj beáll a metróajtóba, és közvetlenül azelőtt nyúlja le pénztárcádat, mobilodat, hogy elindul a szerelvény, majd az utolsó pillanatban hátralep, te meg tehe-

tetlenül szemléled, ahogy becsukódnak mögötted az ajtók, az elkövető pedig értékeiddel a kezében az állomáson maradt (Budapest is van sajnos erre precedens). A zsebtolvajok gyakran csapatosul portyáznak a tömegközlekedési járműveken, és ha három-négy másik ember passzírozódik hozzád, nehezen tűnik fel, hogy valaki a táskádban, zsebeidben matat, főleg, ha egy profi csinálja.

Összeken valaki mustárral, ketchuppal, bármivel, természetesen „véletlenül”, és nagy szabadkozás közben elkezd letisztogatni rólad a szennyeződést. Csakhogy, miután lerakod a földre a táskád, mögéd settenkedik a cimborája, aki észrevétlenül elviszi... De lehet, hogy figyelmeztetnek, hogy madárürülék van rajtad, ám igazából ebben az esetben is összekentek előzőleg valamivel, aztán a közös törölgetés közben veszik ki zsebed tartalmát.

Ha tömegközlekedés helyett taxival közlekedsz, taxis hiénák karmai közé kerülhetsz, akik változatos módokon húzhatnak le. Azt mondják, hogy elfelejtették

bekapcsolni az órát, majd a való viteldíj többszörösét kérik el; kétszer körbevisznek a városban, úgy szállítanak a kívánt címre, vagy kivesznek valamit a táskádból, mialatt a csomagtartó takarásában vannak.

Egy barátságos utcai árus „ingyen” ad karkötőt, láncot, vagy valami hasonló bizsut, esetleg még rá is teszi a válladra, csuklódra. Rövid csevejt követően (milyen napod van, honnan jöttél stb.) egyszer csak közli: 10-20 euró lesz. Amennyiben elzárkózol a fizetés elől, felbukkannak a társai, akik már kevésbé barátságosak, és nem szállnak le rólad, csak ha átadod a „kért” összeget a rád erőszakolt ajándékért.

A fenti utcai akciók mellett kifinomult módszernek számít, amikor a szállodában éjszaka felhívják a „recepcióról”, és megkérnek, hogy szíveskedj újra megadni hitelkártyád adatait, mert azok elkeveredtek valahol. Félálomban, a napi programtól fáradtan szinte azt sem tudod, hol vagy, ezért szinte biztos, hogy megteszed.

Így védekezhetsz

A túlzott paranoia persze kerülendő, nem kell minden emberben az ellenséget látnod, de azért külföldön járva érdemes szemmel tartani a környezetedet és a lehető legkisebb támadási felületet adni a tolvajoknak.

Mielőtt útnak indulnál, **nézz utána a dolgoknak!** Végezz némi kutatómunkát az interneten, vagy kérdezd ki ismerőseidet, akik már jártak az adott helyen. Így számos információhoz juthatsz arról, hogy mennyire biztonságos a környék, ahol meg akarsz szállni, esetleg az elterjedt lehúzási szisztémákról is képet kaphatsz.

Köss utasbiztosítást! Utasbiztosítás nélkül külföldre utazni hatalmas felelőtlenség, ezért ne feledkezz meg róla. Biztosítótól elvesztett értéktárgyaid, okmányaid után is kártérítést, sőt akár azonnali pénzsegélyt is kaphatsz.

Ne legyél hivalkodó! Próbáld önmérsékletet mutatni. Méregdrága, márkás gönceidet, komolyabb ékszereidet hagyd itthon, mert ezekkel csak magadra irányítod a zsebesek figyelmét.

Ne tegyél semmit a hátsó zsebedbe! A pénztárcát, mobilodat az első (és lehetőleg lezárható) zsebeidben tartsd, mert a hátsókából könnyen lábuk kelhet, a zsúfolt helyeken pedig pihentesd rajtuk a kezedet. Még jobb, ha beszerezel egy nyakba akasztható, jól zárható pénztárcát. A hátizsákod, kézitáskáid szintén hordd elől. Lehetőleg zárd le (pl. egy kis lakattal, csak

több mozdulattal nyitható cipzárral), hogy megnehezítsd illetéktelenek általi gyors – és számodra nem észlelhető – kinyitását.

Használd a hotel széfjét!

Mindössze annyi pénzt vigyél magaddal, amennyire aznap szükséged lesz. A többit az útlevelleddel, és más, aznap nem szükséges okmányokkal, értékeiddel hagyd a szobád széfjében.

Vigyázz a taxisokkal! Külföldön csakis az ismert taxitársaságok szolgáltatásaid vedd igénybe és lehetőleg telefonon rendeld kocsit. Mobiltelefonod útvonaltervező alkalmazásával követheted, hogy szükségtelen kitérők alkalmazása nélkül, egyből a bemondott címre visz-e, vagy trükközik.

Ne mászkálj egyedül éjszaka!

Pláne akkor ne, ha előtte alkoholt fogyasztottál, vagy egyedülálló nő vagy, mert ezek a tényezők tovább növelik a kockázatokat.

Függetlenül attól, hogy betegséggel küzdesz vagy épp egészséges vagy, egy ismeretlen városban, nem vagy csak hiányosan ismert nyelven beszélő lakosok, árusok, hatóságok között mindenképpen érdemes lehetőleg

másokkal közös programokat szervezni. Egy rossz napot kifogva ők még váratlanul jelentkező egészségügyi problémáink esetén is segítségünkre lehetnek.

Elutazás előtt írd fel a fontos telefonszámokat! A rendőrség, a mentők, a biztosítód, a bankod, illetve a helyi magyar nagykövetség és a szálláshelyed hívószámát érdemes előre lementeni, leírni, hogy ha bajba kerülnél, ne vesztegesd az értékes időt, és azonnal megtehesd a szükséges lépéseket. Fontos irataidról készíts másolatot, vagy legalább mobilon lefotózva tedd magad számára gyorsan elérhetővé baj esetére.

Ne félj a rendőrökhöz fordulni! Egy utcai lopás esetén ugyan minimális az esélye annak, hogy valaha is előkerüljenek értékeid, de azért nem lehetetlen. Járd végig a hivatalos utat, vagyis jelentsd az esetet a rendőrségnek.

A felsoroltak ne riasszanak el senkit a nyaralás gondtalan élvezetétől. A cél nem ez, hanem az, hogy a kikapcsolódás ne keserű, hanem kellemes élményekben, pozitív érzésekben gazdagítson bennünket.

Dudás Sándor ny. alezredes

Együttműködési megállapodás

A kormányzati Gondosóra-programban a 65 évnél idősebbek olyan eszközt kaphatnak térítésmentesen, amellyel jelezhetik, ha egészségi állapotuk hirtelen rosszabbodása miatt segítségre van szükségük. Az óra formátumú eszköz emellett önállóan is képes jelzést adni bizonyos események bekövetkezésekor egy diszpécserközpontba, amely folyamatos ügyeleti rendszerben kezeli a hozzájuk befutó értesítéseket, reagál azokra, adott esetben a mentőszolgálatot is riaszthatja. Különösen az egyedülálló időskorúak esetében lehet hasznos, akár életmentő is ez a gondoskodási rendszer.

Nyitrai Zsolt miniszterelnöki biztos kezdeményezésére a Honvédségi Nyugdíjas Klubok Országos Szövetsége együttműködési megállapodást kötött a Kormányzati Szolgáltató Központ Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társasággal, amelyet részünkről dr. Keszthelyi Gyula ügyvezető elnök, a kormányzati cég részéről pedig dr. Juhász Roland ügyvezető írt alá 2025. január 20-án, a Stefánia Palotában.

A megállapodásban mindkét fél kifejezi azon szándékát, miszerint a Gondosóra-program népszerűsítése és a honvédségi nyugállományúakról való gondoskodás elősegítése, életminőségük javítása érdekében kölcsönösen együtt kívánnak működni egymással. A felek a dokumentumban vállalják, hogy együttműködésük megtervezése, lebonyolítása, továbbá bármilyen, ehhez kapcsolódó ad-

minisztráció megvalósítása során a felmerülő teendőket egymással előre egyeztetett módon, a jóhiszeműség elvének figyelembevételével, a programok közös céljainak előtérbe helyezésével valósítják meg. A megállapodás részletesen kiterjed a Gondosóra-programmal érintett személyek regisztrációjának segítésére, a kapcsolódó adminisztrációra, a programmal összefüggő cikkek, tájékoztató anyagok, adatok hagyományos és informatikai eljárással való kezelésére, közzétételére, informatikai anyagok, digitális plakátok, szórólapok terjesztésére, tréningek megbeszélések megtartására, a kölcsönös tájékoztatásra, pályázatokban, projektekben való együttműködésre és még sok más részletre.

A Gondosóra-program kiterjesztése minél szélesebb körre fontos része a nyugdíjasszövetség tagszervezetei gondoskodási rendszerének. Egy szűk körű, a BPNYKLUB egyik népesebb tagozatánál végzett felmérés szerint nagyjából a tagság fele igényelt már és használ ilyen eszközt. A gyakorlatban is bizonyított már a felügyeleti-segítségnyújtási rendszer; több klubtagunk kért és kapott az ezzel leadott jelzésére segítséget váratlan egészségügyi problémája megoldására.

A programban érintett időskorú klubtagok körének bővítését a megállapodási szerződésben foglaltak alapján, és az ott rögzített módokon mostantól a HOKOSZ is szorgalmazza és támogatja.

Dudás Sándor ny. alezredes

IMPRESSZUM

HOKOSZ Krónika

A Honvédségi Nyugdíjas Klubok
Országos Szövetsége és az MH Budapesti
Nyugállományúak Klubja kiadványa

Megjelenik évente 3 alkalommal

2025/1. szám

Szerkesztőbizottság

Elnök:

Dr. Keszthelyi Gyula

Tagok:

Büki Péter, Dr. Gruber Nándor, Dudás Sándor
Pácser Bálint, Hárati Tibor, Kolossváry Miklós,
Kulcsár István †

A folyóirat kiadásában és terjesztésében
közreműködik a HM Zrínyi Geoinformációs
és Toborzástámogató Közhasznú
Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság
(HM Zrínyi Nonprofit Kft.)

Felelős vezető:

Kulcsár Gábor ügyvezető

A Zrínyi Kiadó igazgatója:

Dr. Hajdú Ferenc

Felelős szerkesztő: Schweiczter Tímea Aina

Korrektor: Eszes Boldizsár

Grafikai tervezés: Kiss Fanni Flóra

Tördelés: Drótos Szilvia

Műszaki szerkesztés és képfeldolgozás:

Gróf István

Címlap grafikai terve: Győri László

Szerkesztőségi titkár: Tóthné Szűcs Nikolett

Tothne.SzucsNikolett@hmzrinyi.hu

A szerkesztőség elérhetősége:

1024 Budapest, Szilágyi E. fasor 7–9.

Telefon: (70) 199-8648

E-mail: hokoszkrónika@hokosz.hu

Nyomdai kivitelezés:

HM Zrínyi Geoinformációs

és Toborzástámogató Közhasznú Nonprofit Korlátolt
Felelősségű Társaság,

Kreatív Tervező és Sokszorosító Igazgatóság

Felelős vezető: Pásztor Zoltán igazgató

Ár nélküli, belső terjesztésű kiadvány.

A folyóirat teljes terjedelmében olvasható:

bpnyklub.hu

**Köszöntjük katonáinkat
a magyar honvédelem napja
alkalmából!**

Örömhír.

Budavárát

győzelmes hadseregünk 3 nap és éjjel át szakadatlanul folytatott ostrom következtében, elszánt rohammal mai nap, az az majus hó 21-én reggeli fél 5 óra tájban, a nemzetnek vissza szerzé és ez által a dúló ellenséget az ország szívéből kiirtá. — Éljen a vitéz hadsereg! éljen a független Magyarország!!!

Postea, Budavár visszavétele ünnepén 1849. majus 21.

Kornis Károly.